

EL VELL RUC

Perquè avui és Sant Magí
guarniré el nostre ruc,
que és vellet i molt menut
però, encara aguanta.
Li penjaré garlandes,
a la cua un llacet,
mides de coloraines,
moltes flors i cascavells.

Baixarem a la placeta
per sortir plegats del barri,
fent corrua rere el Sant,
que obrirà el pas endavant.
Fa molts anys que ja camina
en processó, tossut com tots,
és tan vell pobre animal
que li costa seguir el pas.

El meu ruc ja s'ha cansat
i comença a suar la gota,
són cistells les meves mans
perquè begui aigua fresca.
Li buidaré les alforges
perquè vagi més lleuger,
l'aigua de la Brufaganya
repartiré entre la gent.
I al ritme de l'havanera
que enalteix aquesta festa,
el meu ruc va caminant
poc a poc, altre cop, fins la placeta.

Guardarem els càntirs buits,
els cascavells, les garlandes.
per guarnir potser, un altre any
El vell ruc que ara s'adorm
sobre un llit d'espígol tendre.

M. Isabel Valverde
Sant Magí 2014